

ikke fik denne lille Indrømmelse, kunde den ikke tilraade sine Folk at tegne sig. Hvor megen Betydning det nu har, kan jeg ikke udtale mig om, men det er klart for os alle, at det har sin Betydning, at den store Sukkerroedyrkerforening træder frem og anbefaler, at man gaar til rigelig Tegning af Sukkerroearealer. Derigennem, at denne Tegning finder Sted, vil der just fremkaldes den store Produktion, som atter forvandler den Ændring, der her er foretaget, til slet ikke at betyde andet end det samme, som fandtes i det oprindelige Lovforslag, paa en anden Maade.

Jeg maa have Lov til endnu en Gang, inden jeg slutter denne Forhandling, at udtale min Beklagelse over, at Rigsdagen ikke har villet sideordne det vigtige Vareudvekslingsøjemed med de andre Opgaver. Jeg tror, at Rigsdagen havde gjort klogere, hvis den havde rettet sine Bestræbelser paa, naar den fandt visse Mangler ved den Form, hvorunder det store Kvantum Korn skulde udskrives, da at søge disse rettet, søge at finde en Form, man kunde enes om, og hvorved det Kvantum Korn var indkommet, der havde gjort os det muligt paa Basis ogsaa af lignet Korn at forhandle med Norden om Vareudveksling. Men efter at jeg har udtalt denne Beklagelse, maa jeg udtale Haabet om, at min Frygt for den Skade, denne Beslutning af Rigsdagen kan volde Landet, maa blive gjort til Skamme, og at et Indkøb af Korn vil virke saa tilfredstillende, at Samfundet faar til Raadighed, hvad det i dette Øjemed har Brug for. Hvorledes hele den Lov, vi her forhandler om, vil virke, afhænger jo af et Forhold, som ingen af os er Herre over. Det er den kommende Høsts Tilstand, som vil afgøre de kommende Tidrs Ernæringsforhold. Hvis en Misvækst eller en Naturkatastrofe af en eller anden Art skulde indtræde, er det klart, hvad jeg ogsaa har sagt i det andet Ting, at en Lov, der er givet med normale Forhold for Øje, da maa overvejes. Hvis en normal Høst indtræder, tror jeg, at den Lov, som her gives — det glæder mig, at det nu siges fra alle Sider indenfor Landbruget —, ikke er anderledes end, at Leveringspligten kan opfyldes, at derigennem Landets almindelige Landbrugsproduktion altsaa kan bevares under de Forhold, som Verden nu overhovedet giver os, og at tilfælde Lovens direkte Formaal, det vigtige Formaal: Opretholdelse af Befolkningens Ernæring i det kommende Aar, vil være sikret. Da dette Lovens Hovedformaal ikke er berørt af nogle af de vedtagne

Ændringer, kan jeg give ogsaa den Form, Lovforslaget derved har faaet, min Tilslutning.

Jørgen Jensen: Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) udtalte sin Beklagelse over den Nedsættelse af Ligningen, der var sket i Landstinget, samt en Beklagelse over Prisforhøjelsen. Den højtærede Minister har besvaret dette, har udtalt, at han fandt Nedsættelsen rimelig, og at han egentlig ikke saa nogen Prisforhøjelse i det, der var sket. Jeg skal derfor slet ikke komme ind herpaa nu.

Den højtærede Minister beklagede sig over, at Rigsdagen ikke har villet stille Vareudvekslingen lige med Vareindkøbet. Jeg beder dog den højtærede Minister erindre, at selv i denne Lov er der paa Forhaand sikret et Kvantum til Vareudveksling. Ifølge de Opgørelser og Oplysninger, vi har fra Ernæringsraadet, om, hvad Landet skal bruge, skal der være et Kvantum tilovers, og jeg deler den højtærede Ministers Forventning om, at Resten kan købes, ligesom jeg deler den højtærede Ministers Forventning om, at Loven i det hele kan blive modtaget og gennemført paa en Maade, som hele Landet kan være tjent med.

Jacob Christensen: Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg sige, at der kan slet ikke være Tale om, at den Ændring, der i Landstinget er foretaget vedrørende Ligningen, ikke vil foranledige en Merudgift. Om det bliver en Merudgift for Staten, eller hvem den vil ramme, vil jo blive ordnet under Vareudvekslingen, men vi kender jo Handelen saa meget, at hvis vi skal have mere for vore Varer, ved vi, at saa bliver det, der skal handles med, ogsaa dyrere. Altsaa, medens man tidligere ikke kunde faa Overpris, før man var naaet til $7\frac{1}{2}$ Million hkg, kan man nu faa det, naar man er naaet til 7 Millioner, og naar man saa skal købe derefter til en Overpris af 5 Kr., er der ingen Tvivl om, at det vil betyde en meget væsentlig Merudgift — for hvem: det er jeg enig med Ministeren om, at det kan man ikke sige i Øjeblikket, men til Fordel for hvem: derom kan man ikke være i Tvivl, det bliver til Fordel for det store Landbrug, som har noget at sælge.

Jeg vil om de Udtalelser, der er faldet i Landstinget om Sukkerroedyrknin-gen, kun sige, at naar den ærede Landstingsmand indtager den Dobbeltstilling baade at være Landstingsmand og at være